

אגדה על סודה

יאנוש קורצ'אק, כרך ז, עמ' 237
תרגם: אורי אורלב

נְכַנְסְתִּי לְשִׁתּוֹת סוּדָה בְּאַרְבָּעָה גְרוּשִׁים. נִעַרְתִּי הַסוּדָה הַגִּישָׁה לִי כּוֹס
מִיָּם מוּגָזִים. אָנִי מְתִישֵׁב עַל כֶּסֶא וְשׁוֹתָה בְּצִנְעָה.

צִעִיר הַלְבוּשׁ לְפִי צוּ הָאֶפְנָה הָאֲחֵרוֹנָה נְכַנְס בְּמְרוּצָה, דוֹרֵשׁ סוּדָה עִם
מִיץ פֶּטֶל וְאוֹמֵר:

- אֲבַע שְׁפִתַיךְ כְּמוֹ שִׁיחַ דְּבִדְבָנִים, גְּבֵרֵת, הֲאִם יֵשׁ לָהּ טַעַם שֶׁל תּוֹתִים?
נִעַרְתִּי הַסוּדָה – אֵין תְּגוּבָה.

- לָמָּה, בְּתִשׁוּבָה לְשִׁאֲלוֹתַי הַמְּתוּקוֹת כְּפֶטֶל, אֶת מְסִתְּפֶלֶת עָלַי בְּמַבְט
חֲמוּץ כְּלִימוֹן?

נִעַרְתִּי הַסוּדָה – אֵין תְּגוּבָה

- גְּבֵרֵת – מִמְּשִׁיךְ הַטְרָדוֹן. בְּעוֹרְקֵי זוֹרֵם יַיִן אֲחִים, וְאֶת מְתַנְהֶגֶת כְּאֵלוֹ אֶת
מֵאֲשֶׁךְ מַעֲטָר כִּד עִם סִירוּפֵי פְּרָחֵי תַפּוּזִים.

נִעַרְתִּי הַסוּדָה – אֵין תְּגוּבָה.

הוּא מְשַׁלֵּיךְ בְּרִשְׁלָנוֹת עֲשִׂירָה, מְסִתּוֹבֵב בְּמִקּוֹם וְיוֹצֵא. נִעַרְתִּי הַסוּדָה
פּוֹרְצַת בְּבִכִּי.

- נִעַרְהָ מְסִכְנָה, חֲרוּצָה, פְּגָעוּ בָּהּ בְּגִסוֹת! – זֹעֶקֶת נִפְשִׁי.

אָנִי מַעֲמִיד אֶת כּוֹס הַסוּדָה, שְׁעוֹד מֵאֵ סִימְתֵי לְשִׁתּוֹת... רַץ לְרָחוֹב... מִבֵּיט
יְמִינָה, מִבֵּיט שְׁמֵאלָהּ... מְזַנֵּק לְתוֹךְ הַהֲמוֹן, מְנִיף אֶת מִקְּל הַטִּיּוּלִים שְׁלִי...
מִכָּה בְּכָל כּוֹחֵי עַל גְּבוֹ שֶׁל עוֹבֵר אֶרְחָ שְׁמֵא עֲשֶׂה דְבָר... צִעֲקוֹת הַקְּרָבָן...
הַתְּקַהְלוֹת... מְשֻׁטְרָה... הַסִּבְרִים... טַעַם רַע...

מוֹסֵר הַהֶשְׁכָּל:

הַאֲגוּאִיסְט אֲמֵר:

- שְׁיִלְמַד לְקַח; שְׁמֵא יִתְעַרֵב בְּעֵנִינִים מֵאֵ לוֹ.

הַאֲלֵטְרוֹאִיסְט אֲמֵר:

- כְּדֵי לְהַבִּיא תּוֹעֶלֶת מֵאֵ דֵי לְהַכּוֹת בְּמִקְּל, צָרִיךְ גַּם לְדַעַת אֶת מִי.